

ПРЕС КЛИПИНГ

9. јул 2012.

НАСЛОВИ

Тендер странцима, а пола посла нашим радницима (стр. 2)

Погубна приватизација у комуналној области (стр. 3)

Стижу нова поскупљења (стр. 4)

Приоритети нових власти из замрзивача (стр. 6)

Штрајк ће бити настављен (стр. 9)

Старе зараде али надања нова (стр. 9)

Тендер странцима, а пола посла нашим радницима

Аутор: Р. Даутовић

Расштркана у неколико министарстава, грађевинска област која би могла извући земљу из кризе и у време опште беспарице донети Србији пристојан девизни прилив – што је виђено још осамдесетих година прошлог века, доведена је на руб пропасти, општа је оцена запослених у тој привредној грани.

Уколико држава жели да сачува грађевински сектор, мораће с више одговорности да се њиме позабави, што значи да неће бити свеједно ни ко ће бити министар грађевинарства, ни да ли ће изградња бити јединствена, независно од тога да ли се ради о становима, путевима или пругама.

Републички одбор Синдиката грађевинара већ је поставио захтеве новој влади и упутио их председнику Србије, коалиционим групама за формирање владе, Привредној комори Србије и Унији послодаваца, а међу захтевима је формирање јединственог министарства грађевинарства које би преузело надлежности досадашњих министарстава надлежних за ту област.

Тражи се и хитна израда стратегије развоја грађевинарства Србије ради веће упослености домаћих предузећа, како на домаћем, тако и на иностраном тржишту. Председник синдиката Душко Вуковић каже да је, да би се повећала упосленост домаћих фирми, неопходан партнерски однос домаћих грађевинских предузећа с иностраним компанијама, а не садашњи статус подизвођача, који трајно елиминисае нужне референце за победу на тендерима. Послови се морају уговорати тако да иностране компаније обезбеде домаћим предузећима најмање 50 одсто вредности уговорених радова.

Такође, треба ангажовати само оне фирме које поштују Грански колективни уговор и легално запошљавају раднике, прекинути праксу расписивања тендерских услова који наносе штету домаћим фирмама јер се прилагођавају искључиво страним компанијама. За то треба створити законске услове изменом Закона о јавним набавкама. И више је него нужно да држава измири створене обавезе према грађевинским фирмама за до сада изведене радове.

Вуковић каже да је посебно важна доследна примена Посебног колективног уговора за грађевинарство, који има проширено дејство до 2014. и који гарантује исплату основне зараде и других примања, чиме би сви радници и послодавци у сектору грађевине били доведени у приближно исте услове егзистенције и привређивања. Само тако је могуће обезбедити раст грађевинске производње, повећање запослености, сузбијање нелојалне конкуренције, спречавање социјалног дампинга и редовне исплате зарада и уплате пореза и доприноса, од чега ће цело друштво имати користи.

Да би се елиминисала „сива економија„ и рад „на црно„, Вуковић истиче да је неопходно да се донесе закон о инспекторату и предвиди постављање главног инспектора за грађевинарство. Саговорник сматра да пракса контроле само легалне привреде додатно гура и друштвено одговорна предузећа у

нелегални сектор и подстиче нелојалну конкуренцију, којој је доприносила и сама Влада, ослобађањем привилегованих послодаваца обавеза плаћања пореза и доприноса на зараде.

Неимар запошљава осам других радника

– Грађевинарство обухвата читав низ привредних активности које се обједињавају и манифестују кроз изградњу разних објеката и производњу грађевинског материјала и опреме – каже Вуковић. – Мултипликативни ефекат покретања сектора грађевинарства укључује покретање: електроиндустрије, металне и прерађивачке индустрије, базне хемије, али свој утицај има и на финансијски сектор. Упосленост једног грађевинског радника повлачи упосленост седам-осам радника из других делатности.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/pogubna_privatizacija_u_komunalnoj_oblasti.27.html?news_id=243893

Упозоравајућа искуства синдиката суседних земаља

Погубна приватизација у комуналној области

Аутор: Весела Лалаш

Суботица - Суботички Самостални синдикат одржава добре контакте са синдикатима региона, пре свега са онима из Мађарске и Хрватске, а једна од тема њихових разговора и размене искустава је и питање приватизације јавних комуналних предузећа.

Председник Самосталног синдиката радника у комуналним и сродним делатностима Хрватске Марко Маслић, који је у оквиру размене синдикалних искустава у овој области боравио и у Суботици, наводи да су хрватска искуства у томе разочаравајућа.

- У Хрватској, али и другим земљама у транзицији, које су такође ушле у Европску унију, приватизација комуналних предузећа показала се вишеструко штетном. У првом реду, реч је о драстично смањеном квалитету услуга, које су одмах након приватизације и поскупеле. Затим, нови власници су се мало ангажовали на обнављању комуналне инфраструктуре, што је све донело више штете локалним самоуправама него користи. Тако су након првих покушаја да се кроз концесију комуналне услуге дају приватним лицима, попут оних у Вараждину и Пули, и негативних резултата у томе, сва комунална предузећа у Хрватској остала у власништву локалних самоуправа - каже Маслић.

Слична су и искуства њихових мађарских колега, који објашњавају да је, рецимо, водовод у Будимпешти прошао кроз тај процес, па су након тога платили три пута више него што су добили од приватизације, како би то комунално предузеће вратили у државне руке. Нормално, власници приватних компанија који су ушли у то, гледали су како да остваре што већи профит, а грађани су се затим суочили са високим

ценама услуга, односно воде, монополом, небригом о инфраструктури. То су примери који би могли нас да поштеде таквих лоших искустава, кажу синдикалци.

- Чим се измени законска регулатива, вероватно ће многи почети да раде на промени власничке структуре водовода, предузећа која се баве одржавањем хигијене итд. Ми смо, управо захваљујући чињеници да су наши суседи већ прошли кроз сличне процесе, могли да добијемо из прве руке информације о томе како функционишу такви системи, односно градови који су у намери да унапреде рад ових служби, кренули у њихову приватизацију. И могу рећи да су искуства врло поразна - каже Милан Поповић, председник Градског већа самосталног синдиката у Суботици.

Он истиче да због таквих искустава, синдикат сматра да је и за та комунална предузећа и за грађане, најбоље да та предузећа остану у власништву државе.

- Наравно, пре тога се мора решити проблем који је створен увођењем партијских руководства у та предузећа, која су тиме постала изборни плен странака, а они су у њих запошљавали своје партијске кадрове, родбину и пријатеље. Уколико би се то променило, лакше би одустали од приватизације тих система и били бисмо поштеђени онога што су већ искусили становници градова у којима је то покушано - наглашава Поповић.

Самостални синдикат Србије је управо због такве неизвесности и затражио измену Закона о комуналним делатностима, који предвиђа да ће у јавном власништву остати само снабдевање питком водом, тролејбуски превоз и део погребних делатности. Синдикат у ствари тражи од локалних самоуправа, од којих иначе зависи одлука о приватизацији тих предузећа, да у следећих пет година не буде приватизације, а да се у међувремену изврши реструктурирање свих комуналних предузећа, да се смањи број запослених, да се директори бирају путем конкурса, а да у управне одборе уђу људи који познају делатност предузећа, а не опет партијски кадрови.

Регионална сарадња

Синдикат комуналних делатности Суботице својевремено је са сродним синдикатом Осјечко-барањске жупаније потписао и протокол о сарадњи. „Живимо у времену у којему капитал не познаје границе и не бира начин на који ће доћи до новог профита, тако да је сарадња и те како потребна како не бисмо поновили погрешке које су наши суседи већ направили“ објашњавају у синдикату један од мотива којим су се руководили.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:387549-Stizu-nova-poskupljenja>

Стижу нова поскупљења

АУТОР: Д. Маринковић

Буџет се није опоравио од последњих поскупљења, а трговци најављују нова. До пет одсто плаћаћемо више за свеже месо, прерађевине, напитке...

ЈУНСКИ ценовници се нису ни осушили, а добављачи и трговци већ најављују јулски талас скупоће, од намирница, па до комуналија и енергената. До краја овог месеца требало би да поскупе до пет одсто поједине врсте свежег меса и прерађевина, безалкохолних пића, сокова и воде, конзервираних производа...

Из “Србијагаса” и Електропривреде су најавили да су поскупљења неминовна. Званични захтеви се већ спремају, а о новој цени гаса и струје одлучиваће, наравно, нова влада Србије. Уз то, и топлане сматрају да би цене грејања требало подићи и то, ни мање ни више, између 30 и 40 одсто, правдају се великим дуговањима за гас, мазут, кредите и ненаплаћеним потраживањима од потрошача. У серију летњих поскупљења, вероватно ће се уврстити и цигарете, као и алкохолна пића, јер се очекује повећање акцизе на ове производе да би се, наравно, попуниле рупе у државној каси.

■ КРЕТАЊЕ ЦЕНА ВОЋА I ПОВРЋА НА ТЕЗГАМА		
Jul 2011.		Jul 2012.
50 - 80	Paradajz	60 - 120
20 - 40	Krastavac	20 - 50
20 - 40	Tikvice	30 - 50
60 - 100	Paprika	80 - 130
80 - 180	Jabuke	80 - 150
100 - 150	Limun	110 - 220
80 - 110	Banane	90 - 120

* u dinarima za kg

Међутим, оно што је свакако изнервирало грађане је и чињеница да су са жетвом пшенице почеле и калкулације пекара око нове цене хлеба. Из Уније пекара најпре је најављено да би векна “саве” могла да оде од пет до 10 динара. Ипак, пекари су се повукли корак назад па су рекли да ће се сачекати, највероватније, септембар.

Иначе, током прошлог месеца већ су поскупеле неке врсте месних прерађевина, а повећане су и цене свежег меса, уља, безалкохолних пића, сокова, млека и млечних производа неких прерађивача, тестенина, кућне хемије, козметике... У последњем таласу поскупљења дошло је до енормног повећања цена посебно свежег меса. Тако сада килограм јунећег бута прве класе без костију кошта око 670, свињски бут кошта до 550, а свињски филе достиже и 820 динара. За цело пиле треба издвојити по 299 динара за килограм, а за пилећи филе до 630.

ВРУЋЕ И НА ПИЈАЦИ Поврће и воће на пијачним тезгама скупље је за око 20 одсто него прошлог лета. И овде се правдају падом динара и поскупљењем горива. Почетком јула парадајз плаћамо до 120 динара, а лани је горња цена у истом периоду достигала до 80 динара. Паприка на тезгама и даље “држи” јаку цену за ово доба године, килограм износи до 130, а прошлог јула за то поврће плаћали смо до 100 динара.

Килограм чајне кобасице водећих добављача кошта до 1.130 динара, а приватних робних марки од 845 навише. Печеница мање познатих добављача у водећим трговинским ланцима је од 699 до 928, а димљени врат може да се нађе од 990 до 1.390 динара. За динар до два по литру, скупљи су млеко и јогурт неких добављача, а павлака за 10 динара...

Никада раније током лета није било тако бројних поскупљења, не само у продавницама него и на пијацама. Произвођачи хране се правдају поскупљењем сировина и нестабилним курсом динара.

- Курс је у значајној мери уздрмао цене, а ту се надовезало и поскупљење горива - каже Владана Хамовић, економиста. - Разлог честих поскупљења поред тога је и недостатак конкуренције, нема стабилне понуде и производње.

Председник Покрета за заштиту потрошача Петар Богосављевић наглашава да је и најмање поскупљење животних намирница велики ударац на ионако танак џеп српског потрошача.

- У протекла два месеца скоро све је већ значајно поскупело, па ако се има у виду куповна моћ и да се две трећине кућног буџета одваја на храну, онда је јасно у каквом су положају грађани, па и не чуди зашто пада промет у трговинама - нагласио је Богосављевић.

Privredni PREGLED

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1050:prioriteti-novih-vlasti-iz-zamrzivaca&catid=9&Itemid=120

Приоритети нових власти из замрзивача

АУТОР: Марко Ристић

Шта је то што у првих 100 дана мора да учини нова влада Србије ако се, упркос свему, ипак формира? Које су то мере које треба предузети како би се бар мало расхладио "врућ кромпир" који новој влади у наслеђе оставља кабинет Мирка Цветковића? Шта нам ваља чинити како бисмо избегли грчки сценарио? Да ли је решење пакет који предлаже Фискални савет или постоји неки други чаробни штапић? Чему да се надају привредници суочени са све тежим условима пословања и грађани чији је стандард, после кратког периода бољитка, поново почео да се срозава? О томе за Привредни преглед говоре Кори Удовички, регионална директорка Програма УН за развој (УНДП), Љубодраг Савић, професор Економског факултета у Београду, и Мирослав Здравковић, уредник сајта макроекономија.

орг. Кори Удовички: Хитно замрзнути плате и пензије У складу са препорукама Фискалног савета нова влада мора успоставити сарадњу са ММФ-ом и што пре уравнотежити буџетске токове. Тиме се постиже одрживост макроекономске стабилности, шаље важан позитиван сигнал инвеститорима о економској стабилности Србије и обезбеђује простор да банке финансирају привреду уместо да инвестирају само у државне хартије од вредности. Зато хитно треба замрзнути плате и пензије и повећати ПДВ и порез на имовину, нарочито неактивну, смањити порезе и доприносе на зараде и смањити или укинути парафискалне намете. Уз то, неопходно је јачање финансијске дисциплине државе и привреде ради прекидања ланаца неликвидности (у краћем року) и поправљања општег амбијента пословања (у дужем року). Треба усвојити и спровести динамичан план измиривања такозваних старих дуговања државе према привреди уз потпуну елиминацију доцњи у плаћањима државе. У вези с тим влада треба да треба да формира тим стручњака и представника привреде који ће идентификовати потребне измене у регулативи и процедурама платног промета, принудне наплате и покретања стечаја, који доводе до масовног и неограниченог одлагања наплате потраживања. А у вези с тим врло је важно да

се успоставе регистар меница и регистар финансијске историје привредних субјеката, њихових власника и повезаних лица. У року од два месеца од формирања владе треба усвојити хитан програм оживљавања привреде уз усвајање новог механизма координације одлучивања владе и нових административних процедура које ће омогућити истинску приоритизацију, као и доследност и јединствено деловање ресора у спровођењу политика. То захтева успостављање центра – на пример у Министарству финансија или нови орган уз канцеларију потпредседника владе задуженог за економију – који ће имати поверење свих партнера у влади тако што ће његово руководство укључивати кадрове из сваке странке у влади, који су као озбиљни стручњаци признати и од стране других партија у влади. Капацитети тог центра морају се ојачати тимом економских стручњака који у почетку могу бити ангажовани по уговору, али би било добро да то постане клица трајнијег јачања економско-аналитичког капацитета владе који би био комплементаран капацитету Фискалног савета. Такав центар би посредовао у анализи и избору приоритета међу партнерима у влади, док би се ресорна министарства повезивала са привредницима и струком у развијању приоритетних политика. Такође, центар би предложио влади усвајање појачаних административних процедура за спровођење програма и механизам за међусобно надзирање њиховог поштовања од стране чланица владе. Применом ових процедура успоставио би се систем праћења реализације програма на нивоу председника владе, али и редовног и видљивог обавештавања грађана о исходу. Нова влада треба да изабере пољопривреду као један од стратешких сектора и да на све начине пружи подршку њеном развоју. Неопходно је повећање буџетских издвајања за пољопривреду, између осталог и као припрема институционалног капацитета за прилагођавање режиму подршке ЕУ, али и знатно веће улагање у инфраструктуру (мелиоративне захвате, дренажне системе, конзервацију земљишта и тако даље). Затим, ту је повећање буџетских издвајања за пољопривреду, између осталог и као припрема институционалног капацитета за прилагођавање режиму подршке ЕУ. Уз хармонизацију законодавства и институција са регулативом и праксом ЕУ важно је и унапредити стандарде и контролу квалитета у свим сегментима производног ланца, као и ревидирати постојећи законски оквир када је реч о задругама, складиштењу, робној берзи... Љубодраг Савић: Замрзавање пензија непристојно Србија је заиста у катастрофалном стању, део узрока тога стања јесте последица светске кризе, али много је више ствари које су до нас самих и које су последица бројних неискоришћених шанси током протекле деценије. И оно што сви говоре јесте тачно – незапосленост, дужничка криза и стање јавних финансија јесу наши највећи проблем. Али ја мислим да нова влада у првих 100 дана мора пре свега да ради на стицању кредибилитета и да испуни она предизборна обећања за која нису неопходне паре из буџета. На првом месту је обећана борба против партократије, дакле увођење конкурса за руковође места у јавним предузећима на која треба да дођу стручни људи са интегритетом. А оних 15.000 места у управним одборима не смеју се попуњавати на начин на који су то чиниле све претходне владе, а многим члановима тих одбора морају се смањити непристојно високе плате. И коначно, нова влада у старту мора предузети најозбиљније кораке у борби против корупције али искључиво по систему – сви смо једнаки пред законом. Ако би влада у првих неколико месеци успела да на крајње транспарентан начин предузме ове кораке, то би јој могло дати ветар у једра да се бори са великим економским тешкоћама. А ту је најургентнији проблем јавних финансија и ако се ту ништа не промени, ако се не уведе другачији систем и не дођу нови људи, мислим да нам ни десет милијарди евра да нам неко поклони из иностранства не би помогло. У том случају не сумњам да ће се врло брзо остварити претња Млађана Динкића и да за који месец неће бити довољно новца за исплату плата и пензија. Да се то не би догодило, нова влада мора у кратком року да радикално смањи трошкове, али тамо где то најмање боли. Дакле не код пензија, јер су оне толико ниске да сваки захтев за замрзавање пензија сматрам непристојним. Али може врло брзо да се смањи број непотребних агенција у којима је највећи број радних места измишљен да би се удомили партијски кадрови. Такође, елиминисањем неодрживо високих накнада за чланство у управним одборима

годишње се може уштедети 150 милиона евра, а то за Србију није мала сума. Такође, мора се смањити државна администрација која је данас бројнија него некад у СИБ-у који је опслуживао шест република и две покрајине. На средњи рок, дубоко сам у то убеђен, једина исправна политика је развој реалног сектора и повећање извоза. Таква оријентација можда не даје одмах резултате, чак је могуће да у прво време буде и теже, али једино на тај начин можемо обезбедити нова радна места. Наравно, за такву политику ми немамо пара, па ће бити неопходна нова задуживања. И то није толико проблем, али је проблем како ће се та средства користити. Ако позајмљени новац, као што је то до сада био случај, буде и даље завршавао у потрошњи и за покриће социјалног мира, Србија ће врло брзо упасти у дужничку кризу која ће бити много гора од ове у Грчкој. Мирослав Здравковић: Лед само за примања из буџета Да би се решили проблеми, претходно је неопходно да се они идентификују и одреди њихова тежина и важност. Највећи проблеми српске привреде, по мом мишљењу јесу: 1. Спољна неравнотежа мерена трговинским дефицитом и дефицитом платног биланса 2. Ниска стопа инвестиција и негативна нето штедња 3. Висока незапосленост становништва 4. Низак ниво индустријске производње 5. Пропадање пољопривреде и смањивање обрадивих површина 6. Пад наталитета као проблем дугорочне одрживости пензионог система 7. Дефицит јавних финансија као дугорочни ограничавајући фактор економском расту 8. Високи удели пензија и плата у јавном сектору у БДП-у 9. Неефикасност јавних предузећа која су партијски плен за испумпавање новца 10. Партократија као пречица да се дође до већих плата него у приватном сектору 11. Недовршен процес приватизације некадашњих индустријских гиганата. Први проблем се решава реалном депрецијацијом курса динара као основним циљем монетарне политике. Други проблем се индиректно решава реалном депрецијацијом курса јер потискује трговински дефицит и личну и јавну потрошњу наниже. Уколико се не може профитирати кроз увоз, онда се мора штедети како би се инвестирало у производњу за извоз. Трећи проблем се решава на више начина. Први би требало да буде ослобађање од пореза и доприноса најнижих зарада, рецимо до 25.000 динара бруто зарада. На овај начин би стотине хиљада људи из сиве зоне постали регистровани као легално запослени, а послодавцима би била доступнија јефтина радна снага, посебно за радно интензивне производне и извозно оријентисане делатности. Раст пољопривредне производње уз прекидање тренда смањивања обрадивих површина решава се дугорочно прокламованом, предвидивом и праведном политиком субвенција. Управо се догађа суша која ће имати велике негативне последице по пољопривредну производњу у овој години. И увек када је суша сетимо се да имамо један од најнижих удела земљишта које се наводњава у Европи. Стога би и субвенције требало да иду ка повећавању површина које се наводњавају, ка вишим фазама прераде у земљорадњи, воћарству, сточарству, повртарству... Без становништва територије не значе ништа. Финансијска подршка незапосленим женама и женама на селу, од тренутка када одлуче да одрже трудноћу до друге године детета, утицала би да се број рођених у Србији повећа са око 65 хиљада на око 80 хиљада годишње. Или би макар утицала да се не настави тренд смањивања броја рођених на 60 хиљада за пет година или 50 хиљада за десет. Тако би се формирали неки подношљиви односи између будућих пензионера и будућег радно активног становништва. Дефицит јавних финансија последица је ниског нивоа економске активности и великог броја пензионера и релативно великог броја запослених у јавном сектору. Дугорочно се проблем решава растом привредне активности и решавањем првих неколико проблема. Краткорочно, у периоду од шест месеци до годину дана, неопходно је да се пензије и плате у јавном сектору ограниче док се не пређе у буџетски суфицит. За удео пензија и плата у јавном сектору важи претходно написано. Додатно је потребно временски орочити смањивање броја запослених у јавној управи на републичком и локалном нивоу и доследно се придржавати програмираног смањивања броја запослених према плану и по годинама. За проблем јавних предузећа као партијског плена тренутно нема решења јер је то последица политичко-изборног система какав сада имамо. Приватизација предузећа која нису од државног интереса је део решења проблема. Промена

изборног система који је заправо “проценташка антидемократија” је још делић решења. Професионализација управљања јавним предузећима је коначно решење, након што се примене претходна два, приватизација и промена изборног система. У завршетку процеса приватизације, кроз стечај, ликвидацију, привлачење инвеститора, заснивање радничких фирми у индустријским гробљима, налази се највећи неискоришћени потенцијал за индустријски опоравак који би решио већину од набројаних проблема. Стога би требало временски орочити крај овог процеса, ангажовати најстручније и најiskusније економисте да реше проблеме ових фирми и јавно надзирати процес како би се могућност корупције минимализовала. Дакле, проблеми су веома комплексни, вишедеценијски и захтевају сложен и свеобухватан приступ. Пречице не постоје, а предлози лаких решења су позив на диктатуру или последица незнања.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1069:Štrajk-će-biti-nastavljen&catid=11&Itemid=122

Штрајк ће бити настављен

АУТОР: Б.Љ.

Чланови синдиката Независност нишког Дома здравља минулог петка су на један сат обуставили рад, а овој обустави рада придружили су се и чланови остала два репрезентативна синдиката - Синдиката сестара и техничара и Синдиката лекара и фармацеута. Основни разлог једночасовног штрајка је умањење јунских зарада запослених у Дому здравља за десет одсто. Слична ситуација већ се десила крајем прошле године, али је неправда исправљена одмах наредног месеца. Овог пута руководство Дома здравља није испунило обећање, мањак плате за јун није накнадно исплаћен.

Сви су изгледи да ћемо умањене плате примати током читавог лета, изјавио је председник Синдиката сестара и техничара Горан Јовановић. Повереник синдиката Независност Бојан Цекић изјавио је да је разлог за смањење плата смањење трансфера из Фонда здравства. Према његовим речима, фонд има обавезу пребацивања новца за плате за укупно 1.104 радника нишког Дома здравља, али већ дужи период новац који се уплаћује покрива плате 1.089 запослених. Ову разлику, као и плате за још 68 неуговорених радника установа покрива из сопствених прихода, па сваког месеца Дому здравља недостаје око осам милиона динара. Директор филијале Републичког фонда за здравствено осигурање у Нишу Благоје Брадић изјавио је да је мањи трансфер средстава Дому здравља последица ненаменског трошења пара ранијих година које су сада стигле на наплату. Представници сва три синдиката најавили су да ће са једночасовним обуставама рада наставити и ове седмице.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1043:Stare-zarade-ali-nadanja-nova&catid=21&Itemid=125

Старе зараде али надања нова

АУТОРКА: Биљана Љубисављевић

Радна група за решавање социјалних проблема садашњих и бивших радника Електронске индустрије почела је минулог петка евидентирање свих бивших радника којима предузећа из састава Еи дугују зараде. Они којима се дугује могу да се пријаве у Клубу пензионера Еи-ја, у Улици Руђера Бошковића,

сваког радног дана од 10 до 16 часова. Координатор радне групе Радиша Спасић истиче да сви некадашњи радници Електронске, да би се пријавили, морају најпре у Клубу пензионера да узму образац Агенције за приватизацију и уредбу владе којом је прописан поступак евиденције доспелих, а ненаплаћених потраживања друштвених предузећа, по извршним пресудама.

„Пошто прикупе сву неопходну документацију, бивши радници морају да је предају радној групи, а радна група ће све прикупити и предати Еи холдингу. Он ће спискове, са обрасцима, судским пресудама и другом траженом документацијом доставити Агенцији за приватизацију, како би Министарство економије нашло начина да се радници обештете“, рекао је Спасић. Према његовим речима, договорено је да Еи холдинг, уз пресуђена потраживања, агенцији достави и потраживања радника који нису тужили своје фирме. „Велики број радника је са фабрикама постигао договор да не подноси судске тужбе, како се имовина фирми не би расипала и како би покушали да их спасу. Неправедно би било да држава сада дискриминише ове раднике и остави их без плата. Истовремено са њиховим именима и потраживањима, агенцији иду и спискови радника који су се са фирмама вансудски поравнали“, изјавио је Спасић. Он је нагласио да је веома битно да се радници Електронске што пре јаве, јер ће морати да прикупљају обимну документацију, па би могли да дођу у опасност да не стигну на време да све ураде. Спасић је истакао да рок за слање спискова и пратеће документације истиче 8. августа. Он је подсетио да је уредба Владе Србије којом је прописан поступак евиденције доспелих а ненаплаћених потраживања друштвених предузећа ступила на снагу 8. априла, али да се са пописивањем касни зато што је Агенција за приватизацију тек почетком овог месеца доставила неопходне обрасце. Према подацима Еи холдинга, плате потражује 1.862 бивша радника овог система, а њима се дугује око 50.000 зарада.